

ministermøde i den hollandske badeby Noordwijk mandag den 14. november 1994.

Forsvarsministeren indledte mødet i sin egenskab af formand for våbengruppen. Han fremlagde bl.a. forslag om nedsættelse af en særlig enhed, der skal styrke det europæiske våbensamarbejde. Dette forslag blev vedtaget af ministrene. Også udenrigsministeren deltog aktivt i debatten om WEU's politik, bl.a. om USA.

På den baggrund bør statsministeren erkende, at den danske regering ikke længere optræder blot og bart som observatør, men tværtimod er gået ind som aktiv deltager i udformningen af WEU's politik endog i en ledende rolle.

Dette nødvendiggør efter Enhedslistens opfattelse, at statsministeren nu må gribe ind og bringe regeringens handlinger i overensstemmelse med de klare løfter, som er givet vælgerne.

Keld Albrechtsen (EL):

Når dette spørgsmål til statsministeren er nødvendigt, er det jo, fordi det faktisk ligger dokumenteret ud over al rimelig tvivl, at Danmark ikke længere deltager blot og bart som observatør i Vestunionen, men i praksis deltager, som om vi var fuldt medlem, deltager i arbejdsgrupper, f.eks. i den såkaldte våbengruppe, forelægger forslag til beslutning på ministermøderne, deltager i de politiske debatter, også uden at der er nogen forbehold fra dansk side over for de kommunikerer, som udsendes – altså på alle måder signalerer en optræden, som om Danmark var aktivt deltagende medlem af Vestunionen. Det er jo i strid med de løfter, som vælgerne har fået.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan oplyse, at Danmark formelt fik status som observatør ved Vestunionen på Vestunionens ministermøde den 20. november 1992.

Jeg kan også oplyse, at det nærmere indhold i det at have observatørstatus er fastlagt i Petersberg-erklæringen, der blev vedtaget på vestunionsministermødet i Bonn den 19. juni 1992.

I praksis deltager Danmark i Vestunionens rådsmøder og i en række af Vestunionens arbejdsgrupper. På anmodning kan danske repræsentanter blive inviteret til at tale. Danmark deltager ikke i Vestunionens beslutninger.

Danmark deltager derimod på lige fod med de øvrige europæiske NATO-lande i de aktiviteter, der tidligere fandt sted i Euro-gruppen og i IEPG (Independent European Programme Group), men som nu er overflyttet til Vestunio-

nen. Det drejer sig bl.a. om forsvarsmaterielsamarbejdet mellem de europæiske NATO-lande med undtagelse af Island. Dette samarbejde foregik tidligere i IEPG; det finder nu sted i Den Vesteuropæiske Forsvarsmaterielgruppe (WEAG) inden for rammerne af Vestunionen. Danmark har deltaget fuldt ud i de europæiske NATO-landes forsvarsmaterielsamarbejde, siden IEPG blev oprettet i 1976. Formandskabet i WEAG går på omgang mellem deltagerlandene, som det hidtil er sket i IEPG. Det er på den baggrund, Danmark varetager formandskabet i WEAG – jeg håber, man kan holde styr på bogstaverne – i perioden fra 1. januar 1993 til 31. december 1994.

Konklusionen er, at Danmark naturligvis fuldt og helt respekterer folkeafstemningen og dens resultat, og at vor deltagelse i forsvarsmaterielsamarbejdet udspringer af de NATO-medlemskabsopgaver, vi har, og derudover af de observatørstatusopgaver, der følger af det at være observatør i Vestunionen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil for det første gerne spørge statsministeren, om det, når man nu er i stand til at meddele Folketinget og offentligheden, at overflytningen og tilslutningen af denne våbengruppe til Vestunionen skete ganske kort tid før den danske folkeafstemning den 18. maj 1993, så ikke havde været rigtigt, om man havde bragt dette forhold i orden i forhold til vælgerne, således at vælgerne kunne vide, at det, man kaldte et dansk forbehold over for Vestunionen, altså i virkeligheden halvvejs allerede var blevet udslettet, men det havde man altså glemt at fortælle vælgerne. Jeg vil godt spørge statsministeren, om det ikke må betragtes som en ganske overordentlig stor fejl, og om dette ikke også må medføre, at fejlen bliver rettet, og at vi således udtræder af denne våbengruppe, så længe den ligger i Vestunionen.

Jeg vil også gerne spørge statsministeren, om han overhovedet ikke agter at tage nogen konsekvenser af de ting, som er kommet frem, nogen som helst konsekvenser af, at Danmark fremlægger forslag på ministermøderne og dermed vel også selv må være forpligtet af disse forslag og selv må betragtes som en del af beslutningsprocessen. Man kan vel ikke stille forslag i en forsamling og så bagefter hævde, at man ikke selv er forpligtet af dem, og så er vi jo ovre i noget rent formelt. Realiteten er jo, at man må være forpligtet af de forslag, man selv fremsætter på et møde.